

Notă de plată

Dan Eugen Munteanu

Într-o zi, de bună seamă,
când s-a dat jos mai din pat,
s-a cam supărat pe lume
El, Văcarul peste Sat.

Nu era mare Scofala
ce-i trecuse...Nu prin cap,
ci prin mintea-i halandala
galopând trăsnaî în trap.

Cum o dregi, sau cum o faci
S-a ales deodată însă,
Fără sat și fără vaci,...
Numai cu o față plânsă!

Înjurându-și tot amarul,
Nici că-și mai văzuse plinul,
pân- că-i luaseră și darul...
...Îmbufnat?... Lipsea motivul
și de ne-înțeles Văcarul!